

**ТЕРИТОРІАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ,
РОЗТАШОВАНЕ У МІСТІ ПОЛТАВІ
(ТУ ДБР у м. ПОЛТАВІ)**

ДРУГИЙ СЛІДЧИЙ ВІДДІЛ (з дислокацією у м. Харкові)

поштова адреса для листування: вул. Гоголя, б. 25, м. Полтава, 36000, тел.: 0800350352

E-mail: dbr@pl.dbr.gov.ua, web: www.dbr.gov.ua, ідентифікаційний код 42334163

П О В І Д О М Л Е Н Н Я
про підозру

м. Харків

«22» лютого 2023 року

Слідчий Другого слідчого відділу (з дислокацією у м. Харкові) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Полтаві, майор Державного бюро розслідувань Дуднік Лілія Сергіївна, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань 29.09.2022 за № 62022170020000759 за ознаками кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Кравченко Марину Володимирівну,
08.08.1995 року народження, уродженку
смт Шевченкове Шевченківського району
Харківської області, громадянку України, яка
до 04.05.2022 працювала на посаді старшого
інспектора сектору кадрового забезпечення
Куп'янського районного відділу поліції
ГУНП в Харківській області, яка
zareestrovana за адресою: Харківська
область, Куп'янський район,
смт Шевченкове, вул. Центральна, 8, кв. 8, -

про те, що вона підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, а саме у добровільному

зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території.

**ЗМІСТ ПІДОЗРИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ –
ЗЛОЧИНУ, У ВЧИНЕННІ ЯКОГО ПІДОЗРЮЄТЬСЯ
КРАВЧЕНКО М.В. ЗА Ч. 7 СТ. 111-1 КК УКРАЇНИ:**

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно – територіальний устрій та порядок утворення національно – адміністративних одиниць.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України – Конституції України.

Зокрема положення статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократично, соціальною, правовою унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132–134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна

Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Згідно зі статтею 17 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу.

Оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності покладаються на Збройні Сили України.

Забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України покладаються на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави, організація і порядок діяльності яких визначаються законом.

На території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом. На території України не допускається розташування іноземних військових баз.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно – правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним правовим діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, Російська Федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями – № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, – встановлено, що жодна з держав не має права

здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівнозначним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Порушуючи вказані норми президент російської федерації (далі – рф) Путін В.В., а також інші представники влади рф, діючи всупереч вимогам пп. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734

(XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил рф (дали – зс рф) на територію України.

Так, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці зс рф шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській та інших областях, і здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, та здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії з метою змін меж території та державного кордону України у супереччя порядку, встановленому Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022 «Про введення воєнного стану в Україні», який затверджено Верховною Радою України, у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24.02.2022 строком на 30 діб. Указом Президента України № 133/2022 від 14.03.2022 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 26 березня 2022 року строком на 30 діб.

Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 18 квітня 2022 року № 259/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким внесено часткову зміну до статті 1 Указу Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженого Законом України від 24 лютого 2022 року № 2102-IX (зі змінами, внесеними Указом від 14 березня 2022 року № 133/2022, затвердженим Законом України від 15 березня 2022 року № 2119-IX), строк дії воєнного стану в Україні продовжується з 05 години 30 хвилин 25 квітня 2022 року строком на 30 діб. Указом Президента України № 341/2022 від 17 травня 2022 року продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 25 травня 2022 року строком на 90 діб. Указом Президента України № 573/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 год. 30 хв. 23.08.2022 року строком на 90 діб. Указом Президента України від 12 серпня 2022 року № 573/2022, затвердженим Законом України від 15 серпня 2022 року № 2500-IX), строк дії воєнного стану в Україні продовжено з 05 години 30 хвилин 21 листопада 2022 року строком на 90 діб та діє до теперішнього часу.

У частині 2 статті 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» зазначено, що Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове командування, військові адміністрації, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Частиною 1 статті 10 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» передбачено, що у період воєнного стану не можуть бути припинені повноваження Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, а також судів, органів прокуратури України, органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, та органів, підрозділи яких здійснюють контррозвідальну діяльність.

Так, згідно з наказом Головного управління Національної поліції в Харківській області від 02.12.2021 № 790 о/с, старшого лейтенанта поліції Кравченко Марину Володимирівну переміщено на посаду старшого інспектора сектору кадрового забезпечення Куп'янського районного відділу поліції ГУНП в Харківській області.

Наказом Головного управління Національної поліції в Харківській області від 04.05.2022 № 233 о/с старшого лейтенанта поліції Кравченку Марину Володимирівну – старшого інспектора сектору кадрового забезпечення Куп'янського районного відділу поліції ГУНП в Харківській області звільнено зі служби в органах Національної поліції України за власним бажанням.

Статтею 19 Конституції України передбачено, що правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Національна поліція України - це центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку.

У своїй діяльності поліція керується Конституцією України.

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» правоохоронні органи – органи прокуратури, Національної поліції, служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, органи доходів і зборів, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибоохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції.

Так, Кравченко М.В., вступаючи до лав Національної поліції України, присягнула вірно служити Українському народу, дотримуватися норм Конституції та законів України, втілювати їх у життя, поважати та охороняти

права і свободи людини, честь Держави, з гідністю нести високе звання поліцейського та сумлінно виконувати свої службові обов'язки.

У статті 8 Закону України «Про Національну поліцію» зазначено, що поліція діє виключно на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України. Поліцейському заборонено виконувати злочинні чи явно незаконні розпорядження та накази. Службова, політична, економічна або інша доцільність не можуть бути підставою для порушення поліцейським Конституції та законів України.

Одночасно у частині 4 вказаної статі зазначено, що під час дії воєнного стану поліція діє згідно із призначенням та специфікою діяльності з урахуванням тих обмежень прав і свобод громадян, а також прав і законних інтересів юридичних осіб, що визначаються відповідно до Конституції України та Закону України «Про правовий режим воєнного стану».

Відповідно до частини 1 статті 18 зазначеного Закону, поліцейський зобов'язаний неухильно дотримуватися положень Конституції України, законів України та інших нормативно-правових актів, що регламентують діяльність поліції, та Присяги поліцейського.

Згідно з ч. 2 ст. 42 Закону України «Про Національну поліцію» у разі виникнення загрози державному суверенітету України та її територіальній цілісності, а також у ході відсічі збройної агресії проти України органи та підрозділи, що входять до системи поліції, відповідно до законодавства України беруть участь у виконанні завдань територіальної оборони, забезпеченні та здійсненні заходів правового режиму воєнного стану у разі його оголошення на всій території України або в окремій місцевості.

Після повномасштабного збройного вторгнення збройних сил рф на територію України, з 09.03.2022 збройні сили країни агресора – рф безпосередньо здійснили окупацію смт Шевченкове Куп'янського району Харківської області та силове захоплення і взяття під контроль будівель та споруд на території даного населеного пункту, що забезпечують діяльність органів державної влади, в тому числі й відділу поліцейської діяльності № 1 Куп'янського районного відділу поліції ГУНП в Харківській області, розташованого за адресою: Харківська область, Куп'янський район, смт Шевченкове, вул. Центральна, 31, з метою перешкоджання їх нормальній діяльності та створення окупаційної влади, зокрема незаконного правоохоронного органу, та вирішили залучити до співпраці діючих працівників зазначеного районного відділу поліції, в тому числі й Кравченко М.В.

Так, після окупації смт Шевченкове Куп'янського району Харківської області, громадянка України Кравченко М.В., будучи звільненою 04.05.2022 з посади старшого інспектора сектору кадрового забезпечення Куп'янського районного відділу поліції ГУНП в Харківській, тобто будучи колишньою поліцейською – працівницею правоохоронного органу, перебуваючи у зазначеному населеному пункті, з метою безпосереднього надання допомоги рф, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи

суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвий досвід для усвідомлення фактів військової агресії рф проти України, маючи злочинний умисел на вчинення колабораційної діяльності, всупереч нормам Конституції та законодавчих актів України, в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, діючи умисно та протиправно, за власним бажанням, не маючи на те відповідних встановлених законодавством повноважень, усупереч вказівці керівництва районного відділу поліції та ГУНП в Харківській області щодо необхідності здійснення виїзду поліцейських з тимчасово окупованої території та заборони здійснення функціональних обов'язків поліцейськими на тимчасово окупованій території, не здійснила виїзд з смт Шевченкове Куп'янського району Харківської області на підконтрольну Україні територію, натомість у невстановлений досудовим розслідуванням час вступила у злочинну змову з невстановленими представниками рф, які здійснили окупацію вказаного населеного пункту, та добровільно, з власної ініціативи, особисто зайняла посаду у незаконному правоохоронному органі, створеному окупаційною владою рф на тимчасово окупованій території Харківської області, за наступних обставин.

Так, у невстановлені в ході досудового розслідування день та час, однак не пізніше 05.07.2022, громадянка України Кравченко М.В., реалізуючи свій злочинний умисел на вчинення колабораційної діяльності, всупереч нормам Конституції та законодавчих актів України, в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, діючи умисно та протиправно, за власним бажанням, не маючи на те відповідних встановлених законодавством повноважень, за попередньою змовою з невстановленими представниками окупаційної влади рф, з метою надання допомоги останнім, перебуваючи на тимчасово окупованій території Куп'янського району Харківської області, добровільно власноруч написала на ім'я «Ганчева В.К.» – голови незаконної окупаційної адміністрації країни-агресора рф під назвою «Военно-гражданская администрация Харьковской области» заяву про прийняття на посаду у незаконному правоохоронному органі, а також подала копії особистих документів, автобіографію, особисті фотокартки із анкетною та згодою на обробку персональних даних, та підписала «Трудовой договор Военно-гражданской Администрации Харьковской области с работником администрации».

Після цього, реалізуючи свій злочинний умисел на вчинення колабораційної діяльності, громадянка України Кравченко М.В., усупереч нормам Конституції та законодавчих актів України, в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, діючи умисно та протиправно, за власним бажанням, не маючи на те відповідних встановлених законодавством повноважень, за попередньою змовою з невстановленими представниками окупаційної влади рф, з метою надання допомоги останнім, добровільно зайняла посаду у незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території Харківської області під назвою «Управление внутренних дел Временной гражданской администрации Харьковской

області», а саме: посаду «исполняющего обязанности инспектора отделения по работе с личным составом», про що 05.07.2022 представниками незаконної окупаційної влади рф винесено наказ № 1-лс за підписом «Лисняк Е.А.» - керівника зазначеного незаконного правоохоронного органу.

Далі, 28.07.2022, Кравченко М.В., продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, спрямованого на вчинення колабораційної діяльності шляхом добровільного зайняття громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території, отримала посвідчення співробітника незаконного правоохоронного органу, створеного на тимчасово окупованій території Харківської області під назвою «Управление внутренних дел Временной гражданской администрации Харьковской области», про що власноруч поставила особистий підпис у обліковому документі незаконного правоохоронного органу - «Журнале № 18 учёта удостоверений сотрудников УВД ВГА Харьковской области».

В подальшому, діючи з єдиним злочинним умислом щодо вчинення колабораційної діяльності шляхом добровільного зайняття громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території, для забезпечення роботи незаконного правоохоронного органу окупаційної влади рф – «УВД ВГА Харьковской области» у смт Шевченкове Куп'янського району Харківської області, всупереч нормам Конституції та законодавчих актів України, у невстановлені в ході досудового розслідування день та час, проте не пізніше 05.07.2022, перебуваючи у приміщенні відділу поліцейської діяльності № 1 Куп'янського районного відділу поліції ГУНП в Харківській області за адресою: Харківська область, Куп'янський район, смт Шевченкове, вул. Центральна, 31, добровільно приступила до виконання повноважень на зайнятій нею посаді у незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території Харківської області під назвою «УВД ВГА Харьковской области», а саме: на посаді «исполняющего обязанности инспектора отделения по работе с личным составом», здійснюючи складання графіків чергувань особового складу у зазначеному незаконному правоохоронному органі та безпосереднє чергування і патрулювання.

Крім того, 22.08.2022 Кравченко М.В., для забезпечення становлення і зміцнення окупаційної влади рф на тимчасово окупованій території смт Шевченкове Куп'янського району Харківської області, виконуючи повноваження на посаді «исполняющего обязанности инспектора отделения по работе с личным составом» у незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території Харківської області під назвою «УВД ВГА Харьковской области», прийняла в оперативне управління від керівника зазначеного незаконного правоохоронного органу - «Лисняк Е.А.» автомобіль «УАЗ ПАТРИОТ», реєстраційний номер Т361СК31, він-код ХТТ316300L1006152, 2019 року випуску, про що власноруч поставила свій підпис у акті прийому – передачі транспортного засобу.

Так, громадянка України Кравченко М.В., реалізуючи свій єдиний злочинний умисел на вчинення колабораційної діяльності шляхом добровільного зайняття громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, всупереч нормам Конституції та законодавчих актів України, обійнявши посаду «исполняющего обязанности инспектора отделения по работе с личным составом» у незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території Харківської області під назвою «УВД ВГА Харьковской области» за виконання своїх обов'язків отримала грошову винагороду за період з 01.06.2022 по 30.06.2022 в сумі 43 000 російських рублів та за період з 01.07.2022 по 31.07.2022 в сумі 45 000 російських рублів, про що власноруч поставила свої підписи у платіжних відомостях № 17 від 24.08.2022 та № 3 від 22.08.2022, відповідно.

Після цього, у невстановлені в ході досудового розслідування день та час, діючи з єдиним злочинним умислом щодо вчинення колабораційної діяльності, громадянка України Кравченко М.В., всупереч нормам Конституції та законодавчих актів України, в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, діючи умисно та протиправно, за власним бажанням, не маючи на те відповідних встановлених законодавством повноважень, за попередньою змовою з невстановленими представниками окупаційної влади рф, з метою надання допомоги останнім, добровільно зайняла посаду у незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території Харківської області під назвою «УВД ВГА Харьковской области», а саме: посаду «старшего оперуполномоченного группы уголовного розыска Пункта полиции № 2 (дислокация пгт. Шевченко)», про що представниками окупаційної влади рф винесено наказ без дати та номеру за підписом «Лисняк Е.А.» - керівника зазначеного незаконного правоохоронного органу.

Тобто, своїми умисними протиправними діями Кравченко М.В., порушуючи вимоги ст. ст. 17, 19, 65 Конституції України, якими передбачено обов'язок громадян України щодо захисту Вітчизни, суверенітету, незалежності й територіальної цілісності України та зобов'язання діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України, вступивши у злочинну змову з невстановленими представниками окупаційної влади рф, добровільно, не пізніше 05.07.2022, зайняла спочатку посаду «исполняющего обязанности инспектора отделения по работе с личным составом» у незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території Харківської області під назвою «УВД ВГА Харьковской области», а в подальшому, після 22.08.2022, добровільно зайняла посаду «старшего оперуполномоченного группы уголовного розыска Пункта полиции № 2 (дислокация пгт. Шевченко)» у вказаному незаконному правоохоронному органі, чим створила умови для його функціонування, тим самим забезпечила становлення і зміцнення окупаційної влади рф на тимчасово окупованій території смт Шевченкове Куп'янського району Харківської області.

Таким чином, Кравченко М.В. підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення - злочину, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, а саме у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території.

**ПРАВОВА КВАЛІФІКАЦІЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ –
ЗЛОЧИНУ, У ВЧИНЕННІ ЯКОГО ПІДОЗРЮЄТЬСЯ КРАВЧЕНКО М.В.
ЗА Ч. 7 СТ. 111-1 КК УКРАЇНИ:**

Дії Кравченко Марини Володимирівни кваліфіковано за ознаками кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України як добровільне зайняття громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території.

**СТИСЛИЙ ВИКЛАД ФАКТИЧНИХ ОБСТАВИН КРИМІНАЛЬНОГО
ПРАВОПОРУШЕННЯ - ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО Ч. 7 СТ. 111-1
КК УКРАЇНИ, У ВЧИНЕННІ ЯКОГО ПІДОЗРЮЄТЬСЯ
КРАВЧЕНКО М.В.:**

Громадянка України Кравченко Марина Володимирівна, будучи звільненою зі служби в органах Національної поліції України з посади старшого інспектора сектору кадрового забезпечення Куп'янського районного відділу поліції ГУНП в Харківській за власним бажанням на підставі Наказу Головного управління Національної поліції в Харківській області від 04.05.2022 № 233 о/с, порушуючи вимоги ст. ст. 17, 19, 65 Конституції України, якими передбачено обов'язок громадян України щодо захисту Вітчизни, суверенітету, незалежності й територіальної цілісності України та зобов'язання діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвий досвід для усвідомлення фактів військової агресії рф проти України, маючи злочинний умисел на вчинення колабораційної діяльності, у період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, у невстановлені в ході досудового розслідування день та час, однак не пізніше 05.07.2022, діючи умисно та протиправно, за власним бажанням, не маючи на те відповідних встановлених законодавством повноважень, за попередньою змовою з невстановленими представниками окупаційної влади рф, з метою надання допомоги останнім, добровільно зайняла посаду у незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території Харківської області під назвою «Управление внутренних дел Временной гражданской администрации Харьковской области», а саме: посаду «исполняющего обязанности инспектора отделения по

работе с личным составом», про що 05.07.2022 представниками незаконної окупаційної влади рф винесено наказ № 1-лс за підписом «Лисняк Е.А.» - керівника зазначеного незаконного правоохоронного органу, здійснювала складання графіків чергувань особового складу у зазначеному незаконному правоохоронному органі та безпосереднє чергування і патрулювання, прийняла в оперативне управління від керівника зазначеного незаконного правоохоронного органу - «Лисняк Е.А.» автомобіль «УАЗ ПАТРИОТ», реєстраційний номер Т361СК31, він-код ХТТ316300L1006152, 2019 року випуску, отримала грошову винагороду за період з 01.06.2022 по 30.06.2022 в сумі 43 000 російських рублів та за період з 01.07.2022 по 31.07.2022 в сумі 45 000 російських рублів, а в подальшому, після 22.08.2022, Кравченко М.В. добровільно зайняла посаду «старшого оперуповноваженого групи уголовного розыска Пункта полиции № 2 (дислокация пгт. Шевченко)» у вказаному незаконному правоохоронному органі, про що представниками окупаційної влади рф винесено наказ без дати та номеру за підписом «Лисняк Е.А.» - керівника зазначеного незаконного правоохоронного органу, чим створила умови для його функціонування, тим самим забезпечила становлення і зміцнення окупаційної влади рф на тимчасово окупованій території смт Шевченкове Куп'янського району Харківської області.

**Слідчий другого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Харкові)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Полтаві
майор Державного бюро розслідувань**

Лілія ДУДНІК

«ПОГОДЖЕНО»

**Прокурор у кримінальному провадженні –
заступник начальника першого відділу
процесуального керівництва
управління процесуального керівництва
у кримінальних провадженнях
слідчих територіального управління
Державного бюро розслідувань
Харківської обласної прокуратури**

Ірина КАДИГРОБ

Про підозру мені повідомлено, суть підозри мені роз'яснено.

Підозрюваний

«11» год. «39» хвилин «02» 02 2023 року _____

Підозрюваній Кравченко М.В. роз'яснені наступні процесуальні права підозрюваного:

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний. Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права підозрюваного мені роз'яснені та зрозумілі, письмове повідомлення про підозру отримав.

Підозрювана _____ **М.В. Кравченко**

« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » _____ **2023 року.**

Письмове повідомлення

про підозру вручив:

Слідчий другого слідчого відділу

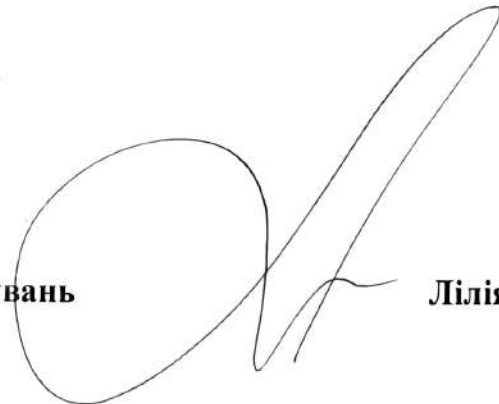
(з дислокацією у м. Харкові)

Територіального управління

Державного бюро розслідувань,

розташованого у місті Полтаві

майор Державного бюро розслідувань

Лілія ДУДНІК